

---

ten, dat in juli van datzelfde jaar ten laste van het aartsbisdom gekocht kon worden. De benodigde gelden werden via een grootscheepse collecte bijeengebracht. De opbrengst van deze collecte was zo hoog, dat besloten werd tot nieuwbouw op het aangekochte terrein. Hiermee werd in de loop van 1855 begonnen. Bepaald werd dat de datum van oplevering 1 augustus 1857 moest zijn.

Inmiddels had Zwijsen ook andere maatregelen genomen. Met ingang van het studiejaar 1854/'55 werd op het kleinseminarie van Culemborg begonnen met het eerste jaar van een theologiecursus. De zeventien studenten, die dat jaar in Culemborg hun filosofie hadden voltooid, werden dus niet meer naar Warmond gezonden, maar bleven in het Betuwe-stadje, nu als theologant. Voor de nieuwe opleiding, die in de twee navolgende jaren telkens met een jaar werd uitgebreid, haalde Zwijsen de uit Uden afkomstige Franciscus Petrus van de Burgt (1825-1896), die – zoals eerder vermeld – in Warmond kerkelijk recht doceerde, naar Culemborg. Daar werd hij prefect en belast met het onderwijs in de dogmatiek en het kerkrecht. Hij kreeg assistentie van twee jezuïeten, A. Haakman voor Heilige Schrift en H. Sleegers voor moraaltheologie. Een en ander betekende, dat toen begin oktober 1857 het eerste studiejaar op het nieuwe theologicum Rijsenburg begon, onmiddellijk 48 studenten, verdeeld over vier klassen, konden worden ingeschreven.

Ongeveer tezelfdertijd als waarop in Culemborg begonnen werd met een theologieopleiding ten behoeve van de priestervoorziening in het aartsbisdom, vroeg Zwijsen bij de regering erkenning aan voor Rijsenburg als diocesaan seminarie. Bij Koninklijk Besluit van 22 oktober 1854 werd die verleend. Daarmee werd Culemborg als 'sectio prima' een "integrerend deel" van het seminarie Rijsenburg, dat zelf fungeerde als 'sectio secunda' van het aartsbisdommelijk seminarie. Op 21 februari 1855 maakte Zwijsen dit officieel bekend.

In het voorjaar van 1857 begon Zwijsen zich te verdiepen in de vraag, hoe de staf van het nieuwe seminarie moest worden samengesteld. Daarbij koerste hij sterk op de adviezen, die hij inwon bij diverse dekens, die de situatie in het aartsbisdom beter kenden dan hijzelf. Op 23 juli 1857 benoemde hij de Zwolse pastoor Andreas Ignatius Schaepman (1815-1882) tot eerste president. Schaepman was toen 42 jaar oud. De nieuwbenoemde docenten waren nog jonger. De al genoemde Franciscus van de Burgt kwam van Culemborg naar Rijsenburg over om dogmatiek en kerkrecht te geven. Voor Heilige Schrift en kerkgeschiedenis werd Gerardus van Vuuren aangetrokken. Hij had in Leuven een licentiaat in de theologie behaald. Johannes van Eegeren werd belast met het onderwijs in de moraal-